
Jak to vidí rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Dobrý den, u poslechu Jak to vidí vás vítá Zita Senková. Dnešním hostem je profesor Tomáš Zima, rektor Univerzity Karlovy, dobrý den.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Dobré ráno.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Do jakých témat se dnes pustíme? Do stavu zdravotnictví i smyslu chodit do školy. Dobrý poslech. Rok 2016 se ponese v duchu Karla IV., od jehož narození uplyne 14. května 700 let. Připomínat si ho budeme ve velkém stylu. Pro vás to bude hodně práce a povinností, pane profesore?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak oslavy výročí narození Karla IV. bude samozřejmě řada povinností, starostí, ale budou to starosti radostné a optimistické. Karel IV. je jedna, bych řekl, z nejvýznamnějších osobností našich, ale i světových dějin, a to si je třeba, třeba připomenout. A právě když se často hovoří o určité jaksí postavení českého národa, jeho kořenech, tak právě připomenutí osobnosti Karla IV., v loňském roce Jana Husa, Komenského a dalších jaksí velikánů našich dějin, je právě, bych řekl, velmi důležité a připomenout to mladší generaci.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co říká právě současným studentům Karel IV., jeho doba, jeho odkaz?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě je to, pro řadu lidí je to postava, někdy až možná trošku mytická, je to osobnost, o které se učí do základní školy a lidé se u nás s ní setkávají, nechci říci skoro na každém roku, ale na řadě míst, aniž si to, aniž si to třeba, třeba uvědomují, ale je to osobnost, která se nesmazatelně zapsala do dějin řady, řady států a není to jenom rozšíření českého království směrem, směrem na území dnešního Polska, ale jeho socha je v Avignonu, významně působil a měl blízké vztahy k Francii, působil v severní Itálii a podobně, a to, co by měl být jeho odkaz i pro dnešní dobu a doby budoucí, že se dá úspěšně vládnout, a v řadě věcí tomu tak bylo, i tedy mírovými prostředky, dohodami, hledáním, hledáním cesty řešení a hlavně to, co on si předsevzal, jest budování a vytváření hodnot, které přetrvávají. A ty hodnoty, není to jenom Karlštejn, Karlův most, ale také i zákonné kodexy, které /nesrozumitelné/ český korunovační řád, korunovační klenoty, a to, co si nechám na konec, jsou dvě živoucí instituce, které od doby založení Karla IV., Karlem IV. přežily do současnosti, to je Univerzita Karlova a pražské arcibiskupství.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jak budete Karla IV. a toto výročí prezentovat?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak je celá, celá řada aktivit, které se různým způsobem koordinují. Takový vrchol bude v tom týdnu okolo, mezi 9. až 15. květnem, kdy budeme mít koncert hudby, partnerem oslav je Pražské jaro a oba zahajovací koncerty jsou dedikovány Karlu IV. Bude velká mezinárodní světová konference rektorů právě věnovanému odkazu Karlu IV. pro současnost, kde vystoupí přední představitelé univerzit celého světa. Slavnostní shromáždění ve velké aule Karolina, kde za vládu a stát bude mít projev pan, pan premiér. Budeme samozřejmě mít setkání na různých místech, připravujeme spolu s pražským arcibiskupstvím prohlídky klášterů a kostelů, s Českou televizí koprodukuje sedmidílný dokumentární, dokumentární film o Karlu IV., který se natáčí u nás i v zahraničí. Chceme, připravujeme aktivity i pro děti, aby si zase jinou formou připomněly, připomněly Karla IV. Kolegové chystají velké monografie, výstava v Národní galerii, u nás v Karolinu, kde budeme mít, jednáme o zapůjčení roucha Karla IV. z Itálie a podobně.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Takže opravdu karlovský rok, jak se sluší a patří. Dotaz od paní Anny, jaký zvuk má Karlova univerzita ve světě?
Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Karlova univerzita ve světě má velmi, velmi dobrý zvuk a musím říci, ať přijedu na jakoukoliv univerzitu u nás i v zahraničí, tak je jaksí vnímána jako velmi respektovaná, vážená instituce. Jsme zváni a obrací se na nás celá řada, řada předních vědeckých institucí se zájmem o spolupráci, výměnu učitelů a studentů. V poslední době jsme uzavírali smlouvy o strategickém partnerství mezi korejskými špičkovými vědeckými a vzdělávacími institucemi, máme jako jedni z mála strategické partnerství s univerzitou v Lovani, tradiční přátelství a bohatou spolupráci v Heidelbergem, pařížskými univerzitami, vídeňskou univerzitou a dalšími, takže zvuk má velmi dobrý. V těch žebříčcích různých se pohybujeme většinou tak kolem 200. místa, je to dáno samozřejmě i těmi možnostmi, které jaksí jsou dány ekonomicky, ale taky jsme dostali vánoční dárek v uvozovkách koncem loňského roku, kdy Massachusetts Institute of Technology, MTI, který je velmi prestižní institucí celosvětového významu, tak uveřejnil seznam podle jejich zase rankingu a každá instituce si může vytvořit různý algoritmus, tak podle jejich rankingu, který samozřejmě vytvářeli, jsme, a stanovovali tisíc nejvlivnějších univerzit světa, tak třeba v tomto rankingu se Univerzita Karlova umístila na 34. místě ve světě, což jistě není špatné.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Slovenský prezident Andrej Kiska ostře kritizoval stav domácího zdravotnictví, podle něj tolik chaosu, svévole, klientelismu, nepřehledných zájmů a nepořádku v žádném jiném odvětví nepanuje. Jak je na tom to české, pane profesore?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak, české zdravotnictví a zdravotnictví každé evropské země má, má své problémy, se kterými se různě potýká. Teď jsem četl, že mladí lékaři ve Velké Británii se chystají stávkovat, řeší se různé problémy systému financování a poskytování péče v každé zemi a každá země má ten systém, systém nastaven, nastaven jinak. Problémy českého zdravotnictví, které, které jsou a které se postupnými kroky, kroky napravují, je otázka, bych řekl, té, nechci hovořit o kvalitě, kvalita je velmi dobrá a za ty finance, které do ní jdou, bych řekl, až se tomu někdy divím, že to ještě funguje, ale je to otázka zejména tedy finančního ohodnocení zdravotníků. Já vím, že řada lidí to porovnává s těmi platy, které, které třeba jsou a s mediánem průměrné mzdy v České republice, ale ta profese, je samozřejmě si třeba uvědomit i to vypětí těch, těch lidí, kteří v tom zdravotnictví pracují, je extrémní a pohybujeme se samozřejmě v evropském rozměru i světovém, tak to samozřejmě vede, že lidé získávají stejné prostředky za mnohem klidnější práci. Bez služeb, bez samozřejmě takového toho, člověk by měl být v té, v tom zdravotnictví stále tak jako optimisticky naladěný, i když má samozřejmě své vnitřní problémy a jiné, tak to samozřejmě při tom finančním ohodnocení, jaké je, ty lidi, lidi vede do jiných profesí a v případě lékařů samozřejmě do působení v zahraničí.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Je to ale, pane profesore, opravdu všechno jenom o penězích? Faktem je, že i ministr resortu pan Němeček označil za ten hlavní problém našeho zdravotnictví stále nedostatek lidí, chybějí lékaři, sestry.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak lékaři, sestry chybějí, je to dáno také jiným způsobem práce, chci zase říci, není to problém, že v České republice chybí lékaři a sestry a všude okolo nás nechybějí, je to, hovořil jsem s kolegy z Lombardie, ze severní Itálie, odhadují velký defekt, nedostatek lékařů v budoucí době, ale to právě musí vést ten náš stát a politiku k tomu, aby, jestliže v jiných evropských zemích je nedostatek zdravotnických profesionálů, což deklaruje Evropská unie, tak za prvé na jedné straně není to cesta, že budeme zkracovat a zjednodušovat vzdělávání. To sice jaksí z hlediska politiky to udělá krásně, najednou jich bude chvíli více, ale nebudou mít takové znalosti a dovednosti, takže se s tím sice řekne, máme jich hodně, ale třeba hůře připravených, hůře vzdělaných. Na straně druhé, jestliže v zemích, jako je třeba nebo v částech Itálie, jako je Lombardie, Německo a další země, bude nedostatek lékařů, tak jejich politikou bude stále více a více získávat lékaře z jiných zemí.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

To už se děje.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

A to se samozřejmě děje a bude se to dít stále ve větší a větší míře a na to ten stát musí jaksi reagovat, bych řekl, prospektivně s tím, aby vytvářel podmínky různými nástroji na úrovni krajů, na úrovni státu tak, aby ti lidé jaksi nedocházelo. A je to, je to otázka postavení lékaře, já říkám, před několika lety začlo, začla zrůdnost, která se stala prostě, podkopávání toho vztahu lékař a pacient, který musí být přátelský, musí být postavený na vzájemné důvěře a prostě když si někdo řekne, že zdravotnictví je čistě ryzí technická služba, no tak pak je to trošku něco jiného, než samozřejmě, sice hovoříme nyní o zdravotních službách, ale je to trošku jiná služba, než si jdu třeba, když si jdu a budu si nechat opravit boty nebo vyměnit brzdové destičky v autoservisu, to je také služba.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co podle vás, pane profesore, tedy podkopává nebo podkopal ten vztah mezi lékařem a pacientem?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak byly to takové různé kampaně, jako stěžujete si, pamatuji si na titulky z deníků tehdejší doby, kdy to bylo prostě stěžujete si na svého lékaře, jako on je tady pro vás, on musí udělat všechno pro vás, tak já myslím, že když půjdete do bankovního ...

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A není tady pro vás?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Do bankovního domu a tam vás prostě řeknou není, nebude, no tak vy otočíte a odejdete, no. Tohle když udělá někdo u lékaře, tak toho budou plně noviny, že jo.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jaký by měl být tedy ten vztah lékař - pacient?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Měl by být samozřejmě korektní, korektní, podpořený důvěrou a přece vycházíme z toho, že pacient, musíme vycházet, já bych řekl, z toho pozitivnějšího, ne z toho negativního. Když budeme vycházet z toho pozitivního, je to vždycky příjemnější, než když jaksi někam přijdete a už rovnou víte, že to nebude nebo bude to špatně, tak už ten člověk se i naladí na tu špatnou vlnu, tak jsme dneska po ránu, tak je vždycky lépe být jaksi optimisticky do toho dne naladěni, i když třeba ráno byla tady v Praze jaksi pošmurno a mlha. Tak když prostě ten pacient by měl věřit, že ten lékař dělá pro toho svého pacienta to nejlepší, o čem on je jaksi přesvědčen, v možnostech, které samozřejmě ekonomicky jsou, jsou možné. A na straně druhé ten lékař by měl tomu pacientovi to vysvětlit, takže by to měl být otevřený korektní vztah a ne už a priori já svému lékaři asi spíše nedůvěřuji, více důvěřuji webovým a internetovým stránkám a podobně, že jo. Také se stává, že už pacient k vám přijde a řekne vám, já už jsem si to našel na Googlu, tak mně tady jenom napište tady tyhle pilulky, že jo, já už vím, co mi je, že jo, no tak to pak samozřejmě není asi úplně, úplně ideální.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Proč k tomu podle vás ale dochází? Nebo myslíte si, že je skutečně tolik nedůvěry na straně pacientů vůči lékařům?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Já bych řekl, že tolik, že tolik nedůvěry, nedůvěry není, ale když se jaksi o té nedůvěře a o těchto problémech, které vždycky byly a budou, prostě je to vztah mezi dvěma lidmi, jeden je lékař, jeden je pacient, ti lidé prostě někdy, a to je jako v tom životě, prostě někdo si někomu více sedne, méně sedne, někomu si někdo více rozumí, ale je tady jaksi možnost jít i k jinému lékaři, registrovat se u jiného praktického lékaře a podobně, takže tady nikdo nemusí jaksi ten svazek mít jaksi od narození až po smrt, takže ono je to spíš o tom, že se o tom jaksi, více se hovoří o těch negativních příkladech než o těch pozitivních, kterých je samozřejmě většina.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Otázka pro vás od pana Jiřího, potřebujeme dělit zdravotnická zařízení na zisková a nezisková?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak ta otázka, otázka možná asociuje zákon o vzniku neziskových zdravotnických organizací. Ono je ten problém dán tím, jak se samozřejmě, jakou ..., a tady bych to rozdělil na dvě věci. Jedna, jestli budeme hovořit o zisku, jakože někdo z toho něco primárně získává, tak samozřejmě to zdravotnictví je svým způsobem specifické a mělo by jaksi z pojištění, případně ze spoluúčasti vytvářet dostatek prostředků na to, aby se ty zdravotnická zařízení mohla rozvíjet, obnovovat přístroje, dobře zaplatit své zaměstnance, mít tam hezké prostředí a podobně, tak to je taková, tak já bych obecně řekl a z mého pohledu to zdravotnictví by mělo být nastaveno tak, že by tam neměl, že ten zisk by měl být jaksi využíván v tom systému. Samozřejmě žijeme v roce 2016 již několik dní a jsou samozřejmě obory, které jaksi, kde je ten zájem a pacienti tam přicházejí a hradí za své, za své služby, no tak je ten systém nastaven na vytváření zisku a podobně, takže

to samozřejmě není úplně, úplně ideální stav. Co se týká toho pojmu neziskové zdravotnické organizace, je to vlastně nástroj, aby ty organizace nebyly primárně akciovými společnostmi, o čemž tady byly velké spory a velké odmítnutí před několika lety, a mají to být zařízení klíčová, páteřní, je to de facto přeměna takového zvláštního, zvláštní instituce, která se jmenuje příspěvková organizace, která je tedy ten název pozůstatkem, pozůstatkem minulosti, na něco nového, což by měly být zejména tedy fakultní nemocnice, případně krajská zařízení, kde jaksí ten zřizovatel a stoprocentně ve většině případů stát by měl dohlížet na to, aby právě to, co ta nemocnice vytvoří, jaksí sama do sebe, do sebe investovala.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jinak v současnosti patří velkým řetězcům asi pětina lékáren, jak se díváte, farmaceuti i ministerstvo zdravotnictví se docela obává, mohlo by to být i v podstatě likvidační pro ty malé lékárny?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě problém, problém řetězců je, je nejen v oblasti zdravotnictví, je to otázka, ve zdravotnictví je to také otázka řetězců soukromých laboratoří, které, které vznikají, tak ..., a máte supermarkety a podobně, které také vytváří řetězce a tlačí někdy na své dodavatele tak, aby vlastně dodávali skoro, skoro bez marže nebo podobně, tak to samozřejmě to riziko je, ale tady je to právě otázka, otázka státu, aby na jedné straně bránil tomu vzniku nějakých tedy velkých monopolů a které pak ve finále to otočí a ten zisk se samozřejmě znásobí, protože tady už nic nebude a protože to ostatní to jaksí, jaksí pomřou, a na straně druhé mít určitá regulační pravidla. Oblast zdravotnictví je oblast velmi regulovaná i z hlediska jaksí evropského práva, tak nastavit samozřejmě velmi tvrdá pravidla, jako je třeba reexport léků z České republiky a podobně, tak to je otázka jaksí omezení tohoto, bych řekl, ne úplně čestného, čestného jednání lidí. Ono nakonec se to pak samozřejmě dostane do nějaké rovnováhy, viz před řadou let si představit, že budou malá drobná řeznictví, bylo nemožné, všichni, že jo, zkrachovali nebo většina z nich samozřejmě to pozavírala a všichni chodili do toho Tesca nebo do Kauflandu nebo do Carrefouru a podobně, a najednou prostě ty lidé zjistili, že třeba když jdete k tomu řezníkovi nebo pekaři a podobně, prostě tam jaksí se k tomu produktu chovají lépe, lépe vám to třeba nabídnou, je tam mnohem ten individuálnější vztah, otázka také kvality, která v té malovýrobě může být třeba více uhlídaná než v té masovější výrobě. A teď nechci hovořit o tom, jestli se podvádí nebo nepodvádí v té kvalitě, tak najednou se prostě tyto, tyto provozovny objevují, ale pak bohužel bysme měli učinit u těch lékáren nebo u jiných komodit to, abysme zabránili tomu vakuu, kdy jaksí ty provozovny jaksí budou pozavírány.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Nové číslo Respektu si klade možná provokativní otázku, zda má smysl chodit do školy? Analyzuje, co se vlastně od dob, které líčí předválečné filmy z prostředí gymnázií, změnilo, zda, jaká je propast mezi katedrou a lavicemi? Podle konzultanta pro vzdělávání Oldřicha Botlíka se česká škola pořád snaží přijít hlavně na to, jak přinutit děti, aby se něco naučily. Jak vy to vnímáte, pane profesore, byť se to týká středních škol?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak jistě je to otázka základních, středních škol, ale ti studenti a všichni jsme prostě tou základní školou, školou přešli. Víte, tady se pořád hledají takové různé alternativní cesty a jak to jako řešit a jak to obejít. Teďka řeknu jednu takovou provokativní otázku, úplně nejpohodlnější by bylo doma sedět, občas si pustit ten počítač, tam si to třeba i najdu a pak zajít odpoledne do parku, ty starší do hospody a tam o tom všem diskutovat. A vždyť přece ta škola uvádí toho žáka a samozřejmě mají ty prostředky byti rozumné, adekvátní věku a podobně, ho učí určitým režimům, že jo, přece všichni se těší třeba na rodiče, na prarodiče nebo na prázdniny, že o těch dvou měsících prostě ten režim končí, lidé jezdí na dovolenou, žáci jezdí na prázdniny, kde si prostě se nemusí ráno vstávat, může si dělat člověk cokoliv, různé lumpačiny a podobně, ale pak přichází to období, kdy je ta škola, kdy tedy je nějaký režim od - do, dělají se nějaké úkoly, poslouchá se pan učitel nebo paní učitelka, a je to taková i příprava na to, na to zaměstnání. Prostě pak ...

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co má tedy ta škola dát?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak škola musí dát především vědomost a o tom se jako nyní začíná pochybovat, jestli jako ta škola má tu vědomost naučit, když si jí kdekoliv najdeme. Ale vždyť to přece není pravda. Ten mozek je třeba určitým způsobem také trénovat, trénovat a cvičit. Všichni se pak podivují, že řada lidí některé dovednosti nemá, ale ty se musí zakládat u té základní školy a musí se ten student něco naučit. Samozřejmě můžeme diskutovat o tom, jestli má student vědět, jak se řadí, jestli má být paralelní zařazení kondenzátorů a odporu a jestli má vědět, jaké hlavní město v Paraguayi a podobně, to je samozřejmě otázka, když si řekneme, že si to všude někdo najde, ale je to přece jenom ten obecný nějaký trénink a je to rozumná míra to, co by ten student nebo žák měl vědět, a to je otázka samozřejmě velké diskuse, ale ve všech zemích se tlačí na to, aby ti studenti něco, něco uměli, něco věděli, protože nemusíme, nemůžeme počítat na to, že pořád jsme připojeni někde connected počítačem a můžeme si všechno najít, ale já si můžu najít informaci, která když na mě vyskočí, může být primárně nepravdivá. Na ten web můžete pověsit cokoliv, jakkoliv, jakoukoliv nesmysl a vy když nemáte tu primární vědomost, tak s ní neumíte pracovat. Jistě je třeba diskutovat, vést studenty k samostatnosti, k prosazování svých názorů v korektní diskusi, ale přece já abych mohl diskutovat, musím mít nějakou znalost. A když tu znalost ...

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Základ.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Základní znalost, a když jí nemám, tak je to diskuse plytká, že jo. Všichni v České republice hovoří v hospodě, v hospodě o policie nebo o fotbale. Já taky s kamarády hovořím o fotbale, i když mu vůbec nerozumím, ale je to prostě taková jako, teď je to blbý, takové ty hospodské kecy, ale přece my musíme ty lidi naučit, naučit tu dovednost přijímat, pracovat s ní, aby ten člověk byl připraven na to, co ten svět přinese. Když my jsme chodili do základní školy, no tak mobilní telefon a počítače, počítač byly obrovská místnost, kde byl jeden počítač s výkonem, který dneska má ani ne, teda má tisícina mobilního telefonu.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Je tedy to současné nastavení a potažmo i tato debata, vlastně to nastavení dobré a ta debata zbytečná ve vašich očích?
Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak debata, debatovat se může vždycky o čemkoliv a kdykoliv a jakkoliv a jakkoliv dlouho, že jo, od toho jsou různé debaty a diskuse, ale je otázka vždycky hledání toho, vlastně té balance a to musí říkat ty odborníci v těch jednotlivých, pedagogové, učitelé, kde má být ta míra té povinné znalosti, kterou ten dotyčný musí umět, a musím říci, že se obecně spíše někdy, někdy snižuje, a na straně druhé jaksí ty, ty studenty a žáky vést jako k tomu tvořivému myšlení, jo, prostě zkombinovat, toto musím znát a pojďte s tím teďka, s těmito informacemi, které jste dostali, v zeměpise, v dějepise, v geologii, pracovat a pojďte si pak o tom povídat, k čemu to může jaksí sloužit, k čemu ne. Druhá věc je, která samozřejmě někdy je, a já myslím, že to úplně tak není dobře, když se už ty děti kolem desátého, jedenáctého, dvanáctého roku, už se najednou začne říkat, a ten on půjde tím humanitním směrem a prostě dělat ty humanitní obory, nebo ten půjde tím technickým směrem. Vždyť si uvědomme, jak ty obory se postupně velmi prolínají a jak jsou jaksí, aby o sobě ty lidé věděli, takže já zastávám, že studenti by do těch 15, 18 let měli mít velmi, bych řekl z 80 %, ten všeobecný vzdělávací základ a v těch 20 % třeba jít tím směrem, ke kterému oni tíhnou, ale jaksí v těch 12 letech je to takové někdy romantické rozhodování. Málokdo ví ve 12 letech, co bude chtít dělat. A pak se může lépe, lépe adaptovat a berme, že naši studenti, kteří teď jim je 15 let, budou tady v té společnosti dalších, dalších třeba 60 let. Zavzpomínejme, když jsme byli malí, jak vypadala technika, technologie, systémy, když minus, mně bude letos 50, tak minus 40 let, to je úplně jiný svět a musíme hledět za těch dalších 40 let, ten svět bude taky jiný, takže ..., a více obecně se ty obory více integrují, prolínají a nechujeme ty děti, aby už jaksí zapoměly, že se třeba už nechtějí v těch 15, v těch 12 letech učit fyziku, protože je to o těch vzorečkách třeba.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Doma to tedy neřešíte ještě, pane profesore.
Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Teď myslíte ...

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Myslím vaše ratolesti, jestli směrem humanitním.
Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Dcera, dcera studuje, dcera, dcera studuje vysokou školu, medicínu a syn, syna baví kytara a kytara a počítače, takže zatím je to v tomto, v tomto duchu.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Tak tam je ten balanc.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Ale musí, musejí, nebo čtou knížky a vzdělávají se, jaksí to, chodí na gymnázium, kde to rozdělení není tak striktní a mají tedy, asi až do sedmé třídy mají jaksí ten celý rozsah, takže samozřejmě některé ty předměty jim úplně nekonvenují.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Rektor Karlovy univerzity, profesor Tomáš Zima. Děkuji za vaše názory a přeji hezký den.
Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Také přeji hezký den vám i vašim posluchačům.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Děkuji. Zítra se můžete těšit na názory světícího biskupa pražského Václava Malého. Na slyšenou se těší Zita Senková.